

լով հասանք Վեմ անուանով Հայոց գիւղը, որ Համիրամայ առուագետի մօտ լեռան ստորոտը շինուած է եւ ունի բնակիչ մինչեւ վաթսուս տուն։ Կամարաշէն եկեղեցի մը կայ, բայց անշուք։ Վիւղիս ստորոտէն սկսեալ մինչեւ ցոյնուն ընդարձակ տարածութեամբ ջրաբի արգասաւոր դաշտ մը կայ, որ Վեմ գիւղացւոց սեպհական կառուածն է եւ միանգամայն կ'ոռոգուի Համիրամայ առուակի ջուրէն։ Վիշերը այս գիւղը օթադայեւ լով առաւօտ ժամը մէկին մեկնեցանք ու ժամը երեքին հասանք Սլրխու Սուրբ Դշանի վանքը, որ Վեմայ ժամ ու կէս հեռաւորութիւն ունի։ Այս մենարանն քուակուսի դմբէթաւոր գեղեցկաշէն վանք մ'է, որբատաշ քարէ պարսպով ամրացած, և լեռան մը վրայ շինուած, որոյ մէջ 21 սենեակ

ներ կան, 20 քայլնչափ լայնութիւն ունի և ըստ բաւականին բարձրութիւն, ինքը կընայի գէպի հարաւ, իսկ հիւսիսակողմը ահագին քարանձաւներ կան, որոց բարձրութիւնը անմատչելի է։ Այս քարանձաւաց ստորոտէն բարեհամաղբիւր մը ելլելով մենարանի մէջ կը թափուի, իսկ Արեւելեան կողմը քարանձաւին երկու կողմոյ փոքր քարայր կան, որոնց համար կ'ըսուի իբր թէ Սարինոս ձգնաւոր այս պրերուն մէջ կը ձգնի եղեր, իսկ պարսպին ներքեւ Արեւելեան կողմը այգի մը կայ, ամենատեսակ պողպարեք ծառատունկներով զարդարուած։ Այս մենարանէն մեկնելով և մի ժամ ճանապարհ երթալով հասանք Խառնութ անուն գիւղը։

(Պիտի շարանախոյ)։

Բ Ե Ր Ո Յ Ե Կ Ե Ն

ԱՌԱՔԻՆԻ ՈՒ ՔԱՂԱՔԱՎԻՐԹ ՊԱՏԱՆԻ

(Հարուստութիւն, տեւ թիւ 8)

Որ գեղը կամ աւանն որ շատ գինետուն կը տեսներ, Ելան է, կ'ըսէր, ինչ կայի խոր ծոր շափ խալ։ Բնկերական խօսակցութեանց մէջ թէ որ տեսներ որ չարախօսութիւն կ'ընէին՝ Աշուղա լեռն ընէր, կ'ըսէր, ինչ որ խորաւ գիւղանային ու ընդի գիւղի խորացած ըլլային։ Ինչաւ չէր ուղեր որ յանցանքը կամ արդիւնքը բազդին տրուի և բազդ ըսելը գործողութեան մը պատճառները չը գիտնանիս է, կ'ըսէր։ Բնդունայն ժամ միապաճառութեամբ վաճառանոցները յաճախողն մը ըսաւ։ Դորս ելլելով բան մը լսակեցար, աւելոր ծանօթը ըրի, բաշոր գործար խմային, սխառ բաները փոխախտն ինչուն թիւ ու առանց խորագիտն մ'դռնիւնալու գիւղի։

Հարուստ գիւղացւոսաւորի մը բերնէն, Ուստի ինչեւ ինչայնամ, հառաչանքը ընելով զարման լե, ըսաւ, կրամն փոխաւոր միւր կրայի է։

Ուրիշ մը ալ երբ շատ բան կարդացած ըլլալուն վրայ կը պարծենար լեռն լաւ իշխար, ըսաւ, որ շափ բան միւր զոր պահած ըլլալու վրայ պարծենայի։

Դարձեալ երբ մէկը Վերադայն լաւ ըրին մեր ամեն փոփաբաններն ունենայնուս վրայ է՝ կ'ըսէր, Չէ, գերագոյն բարին միայն խորագիտն ունեցած բաներն աւս փոփախել է, ըսաւ։

Աշխարհը ճաննալու համար հարկ չկայ կ'ըսէր, շատ ճամբորդութիւն Ենել, այլ լաւ կերպով ընել, ամէն բանի պատճառն ալ ինչ բանի ծառայիլը

Հարցրենք, առանց առանց ընդունայն է ճամբարդութիւնը. վասն զի ամեն տեղ երկկիբը նայնպէս կապտաւ է, Զուրը կը վազէ և ծալերն աղքատ ու վատանուն են :

Հրամանդդ ալ կը հասկնաս, վրայ
բերաւ գեղին մեծը, որ Սիրովլէն ա-
ռածներ աւարդական խօսքեր կը սի-
րէր, աս առածներէն շատ քան հաւա-
քած է պղտի գրքայի մը մէջ, որ իր որդւ-
ւոցը թողուց, կ'ուղղէ մէկ քանին ըսել:
Կիրքերը մարդու երջանկութեան
կորստեամբը միայն կը յագին:

Եւ ապա ի վերջոյ խաւրածը՝
 քան թէ մարդուս ու զածը:

Պէտք չէ ուրիշներուն՝ ըրածին նը,
մանիկ ւ այլ որոնք որ աղէկ կ'ընեն և

Ուր որ չարախօս մը կայ՝ շուտ մը
Երկու թշնամիք կը ծնանին :

Սեծութիւնք եւ փառաւորութիւնք ծովու նման են. որչափ ըստ իւր, այնչափ աւելի փրկանք առնէ :

Լաւազոյն ստացուածքը՝ ընտիր
արուեստ մը ունենալն է։ Լաւազոյն
է բարի բան մը գիտնալը, քան երեւ
սուռն չարիք։

Ինչպէս որ կ'ուզեա ուրիշներն ըզ-
քեզ համարին, ջանա աշխատէս բոլորս և

(*၇၂၄၆ ညာကုသကုသကုသ*)၊

ԺԵՄԸՆԸ ԿԸԳՐԸ ԿԸՆՔ

Ներկայ ամսոյս ժամանակագրական դէպքերուն մէջ նշանաւոր է Իտալիոյ Թագաւորի երկրորդ որդի Լ'մեդէ Նոլիակալ (Լ'միրալ) Իլլանի սրբաւզան տեղեկաց այցելութեան գալը և զտած ընդ ունենալ Թիւնը :

Իշխանի գլխավորութեան հանդէսը կատարուեցաւ քաղաքէն արաւբայ թափաւորաց Վերեզմանաց մօտ գրեւորուած ձկնաւորութեան դաշտավայրին մէջ, ուր յատկապէս վրաններ պատրաստուած էին, կուսակալ Նազիֆ Փաշայի հրամանաւ, ընդունելութեան համար և քաղաքիս զօրական Փաշան իւր զօրախումբով հանդերձ, (Նազիֆ Փաշան ընդառաջ գնացած էր Իշխանին քանի մի ժամ ճանապարհ աւելի), բոլոր Հիւպատոսները իրենց թարգմաններով, մեր Սրբազան Պատրիարքը եւս կու ետրիակողոսներով և թարգմանով, Յունաց և Լատինաց վանուց թարգմանները և այլ նշանաւոր անձինք կը սպասէին Իշխանը ընդունելու։ Սոյն վրանաց մէջ գլխավորութեան և ընդունելութեան օրվարական խօսակցու-

Քիւննէրը և մեծարանքը կատարուե-
լէն զկի՛ր իշխանը ազեկցութեամբ
դիմաւորողաց և բոլոր հանդիսականաց
զօրական նուագարանաց հնչմունքնէ,
բով քաղաքը մտաւ Վամանկոսի (Շա-
մայ) անուանեալ գոնէն և իջեւանեւ
յաւ կանխապէս պատրաստեալ հիւ-
րանոցին մէջ ։

Իշխանը, իւր սակաւ օրեւոյ ներկա-
յու թեամբ Պաղեստինի մէջ, չբազում
յեց ՚ի Հայր Լորահամ, Բեթճելէ,
(Յովհաննու ծնունդ, Բեթղէհեմ, Հօր
դանան և այլն, և ապա վերադառնալ քաղա-
քն դառնալով և բոլոր Հեղատուաց,
Պատրիարքաց և ոչ մեծամեծաց հա-
մեշտի այցելութիւնն ընդունելով՝
չքեզ հանդիսիւ ելաւ քաղաքէս և

Ուրախալի է մեզ յայտնել որ թաւ
գաւ որսագուն իշխանը արտաքին շքեղ
փառաւորութեանց հետ բազմաթիւ
գեղեցիկ յիշատակ եւս թողոյ իւր
բուսադէմի մէջ, այն է ինքնին սկզբնաւ
ւորութեան առաջին բանը զարկելով
մի գեղեցիկ հաստատութեան հիմնադր
կութիւն բուս, զարդեւ գութաւ շար.